

Sygn. akt II Ka 32/15.

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 17 listopada 2014 r. sygn.. akt II W 1374/14 Sąd Rejonowy w Krośnie uznał obwinionego M. K. za winnego tego, że: w dniu 28 września 2014 r. ok. godz. 12:25 w B. woj. (...), kierując samochodem marki H. nr rej. (...) nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych skutkiem czego stracił panowanie nad kierowanym pojazdem, zjechał na lewą stronę jezdni i wjechał do rowu tj. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 97§1 kw w zw. z art. 3 pkt 1 ustawy prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 97§1 kw, przy zastosowaniu art. 24§1 i §3 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 300 zł.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpsw oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolniono obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył apelacją obwiniony M. K. w części odnoszącej się do punktu I wyroku (odnośnie uznania go za winnego i skazania na karę grzywny), zarzucając temu rozstrzygnięciu:

- a) błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 3 i 19 ustawy prawo o ruchu drogowym oraz art. 97 kw w zw. z art. 1§1 i §2 kw i art. 16§1 kw,
- b) naruszenie przepisów postępowania nie pozostającego bez istotnego wpływu na wynik postępowania tj. art. 93 kpw w zw. z art. 2§1a kpw, art. 67§2 kpw, niezastosowanie art. 67§5 kpk,
- c) wymierzając karę grzywny z braku zastosowania, pomimo istniejących przesłanek art. 36§1 kw oraz jednoczesne naruszenie art. 24§3 kw poprzez zaniechanie zbadania stanu dochodów, sytuacji osobistej i rodzinnej, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych obwinionego na dzień orzekania.

Powołując się na te podstawy odwoławcze obwiniony wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I w ten sposób, że uznaje się obwinionego za niewinnego zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu i w konsekwencji umorzenie przedmiotowego postępowania, ewentualnie
- w przypadku uznania obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu, odstąpienie od wymierzenia kary zgodnie z art. 39§1 kw albo orzeczenie wobec obwinionego kary nagany na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 36§1 kw, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie wnioskowanym w niniejszej apelacji.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego M. K. zasługuje na uwzględnienie w zakresie części zarzutów odwoławczych oraz co do wniosku odwoławczego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Przede wszystkim w niniejszej sprawie należy zgodzić się z zarzutem obwinionego naruszenia przepisów prawa procesowego z art. 67§2 kpw, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w tym konkretnym układzie procesowym.

Faktem bezspornym w niniejszej sprawie jest to, że obwiniony w dniu 14 listopada 2014 r. (piątek) otrzymał o godzinie 16.50 zawiadomienie o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 17 listopada 2014 r. (poniedziałek), a więc na następną dzień roboczy po doręczeniu mu zawiadomienia (k. 18).

Z akt sprawy wynikało także, że obwiniony nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, chcąc złożyć wyjaśnienia w sądzie (k. 13-14 wyjaśnienia obwinionego). Już te dwie okoliczności zestawione ze sobą powodowały, że decyzja sądu o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność obwinionego była zbyt pochopna, skoro przepis art. 67§2 kpw przyznaje obwinionemu zawiadomionemu o terminie rozprawy prawo do sprowadzenia na rozprawę świadków i przedstawienia innych dowodów na swoją obronę lub wskazanie je sądowi w takim czasie, aby mogły być przeprowadzone na rozprawie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia . Z tego przepisu należy wyciągnąć wniosek, że pomiędzy zawiadomieniem o pierwszej rozprawie, a terminem rozprawy musi minąć termin 7 – dniowy, inaczej obwiniony jest pozbawiony swych praw w procesie.

Obwiniony co prawda nie zdążył złożyć wniosku o odroczenie rozprawy, ale nie uczynił tego z przyczyn niezależnych od siebie. Uniemożliwiło mu to doręczenie zawiadomienia o terminie rozprawy po godzinach urzędowania sądu i udział w pracach Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...) we W., której był członkiem w związku z wyborami samorządowymi wyznaczonymi na dzień 16 listopada 2014r. (k. 29). Zresztą faktem powszechnie znanym są trudności jakie pojawiły się w tych wyborach przy ustalaniu ich wyników oraz duży nakład pracy członków obwodowych komisji wyborczych.

W tej sytuacji pełnienie przez obwinionego obowiązków związanych z wyborami samorządowymi nie może negatywnie wpływać na jego prawo do obrony poprzez złożenie wyjaśnień przed sądem orzekającym na rozprawie i składanie wniosków dowodowych, które powołuje w apelacji (k. 27v).

Naruszenie przez sąd orzekający przepisu art. 67§2 kpw w tych konkretnych okolicznościach sprawy musiało skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Krośnie.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że sąd orzekający uznał oznakowanie na miejscu zdarzenia za prawidłowe w oparciu o zeznania jednego świadka – policjanta D. K. (k. 19v) i sporządzony przez niego odrębnie szkic miejsca zdarzenia z protokołem oględzin (k. 2-8). Tymczasem okoliczności te nie były tak oczywiste skoro wezwani na miejsce zdarzenia policjanci z Komisariatu Policji w R. nie byli sami w stanie tej kwestii rozstrzygnąć i po to wzywany był patrol z Wydziału Ruchu Drogowego. Obwiniony kwestie te podnosi w apelacji i winny one podlegać gruntownemu wyjaśnieniu jako okoliczność rzutująca na winę i odpowiedzialność obwinionego.

Obwiniony podnosi także w apelacji szereg zarzutów, które bez jego przesłuchania na rozprawie nie dają możliwości do jednoznacznego ustosunkowania się do nich, jak chociażby zagrożeniu bezpieczeństwa ruchu drogowego jakie powodowało zachowanie się obwinionego i czy w ogóle do takiego zagrożenia bezpieczeństwa doszło, w jaki sposób poruszał się pojazd, z którym rozmijał się obwiniony, jaki był to pojazd itp. W tej sytuacji nie ma możliwości rozważenia tych zarzutów bez wysłuchania obwinionego i wszystkich policjantów będących na miejscu zdarzenia, co sąd powinien uczynić w postępowaniu ponownym, a wydany wyrok przez Sąd Rejonowy w Krośnie uznać należy za przedwczesny.

Końcowo należy także podnieść, że w zależności od ustaleń sąd I instancji gdyby doszedł do przekonania, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu to winien także rozważyć w oparciu o okoliczności sprawy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy wymiar kary bądź nawet odstąpienie od wymierzenia kary, gdyż zarzuty tej treści podnosi obwiniony w apelacji.

Sąd odwoławczy orzekał na podstawie przepisów art. 437§1 kpk, art. 438 pkt 1, 2, 4 kpk, art. 449 kpk i art. 456 kpk w zw. z art. 109§2 kpw.